Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

26 päivänä heinäkuuta 2017*

Muutoksenhaku – Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka – Terrorismin torjuminen – Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet – Varojen jäädyttäminen – Yhteinen kanta 2001/931/YUTP – 1 artiklan 4 ja 6 kohta – Asetus (EY) N:o 2580/2001 – 2 artiklan 3 kohta – Järjestön pysyttäminen terroritekoihin osallistuvien henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luettelossa – Edellytykset – Varojen jäädyttämisestä tehtyjen päätösten tosiasiallinen perusta – Toimivaltaisen viranomaisen tekemä päätös – Perusteluvelvollisuus

Asiassa C-599/14 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 19.12.2014,

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään E. Finnegan, G. Étienne ja B. Driessen,

valittajana,

jota tukee

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues, F. Fize, D. Colas ja B. Fodda,

väliintulijana muutoksenhakuasteessa,

ja jossa muina osapuolina ovat

Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), kotipaikka Herning (Tanska), edustajinaan T. Buruma ja A. M. van Eik, advocaten,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa, sekä

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään M. K. Bulterman ja J. Langer,

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehinään S. Brandon, C. Crane, J. Kraehling ja V. Kaye, avustajanaan M. Gray, barrister, ja

Euroopan komissio, asiamiehinään D. Gauci ja F. Castillo de la Torre,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, varapresidentti A. Tizzano, jaostojen puheenjohtajat L. Bay Larsen, T. von Danwitz (esittelevä tuomari), J. L. da Cruz Vilaça ja M. Vilaras sekä tuomarit J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Giacobbo-Peyronnel,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.5.2016 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.9.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan unionin neuvosto vaatii muutoksenhaullaan unionin yleisen tuomioistuimen 16.10.2014 antaman tuomion LLTE v. neuvosto (T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885; jäljempänä valituksenalainen tuomio) kumoamista; kyseisellä tuomiolla kumottiin

– tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 610/2010 kumoamisesta 31.1.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 83/2011 (EUVL 2011, L 28, s. 14)

– tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetusten (EU) N:o 610/2010 ja (EU) N:o 83/2011 kumoamisesta 18.7.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 687/2011 (EUVL 2011, L 188, s. 2)

– tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2011 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 687/2011 kumoamisesta 22.12.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1375/2011 (EUVL 2011, L 343, s. 10)

– tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1375/2011 kumoamisesta 25.6.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 542/2012 (EUVL 2012, L 165, s. 12)

– tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 542/2012 kumoamisesta 10.12.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1169/2012 (EUVL 2012, L 337, s. 2)

– **tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun** asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1169/2012 kumoamisesta 25.7.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 714/2013 (EUVL 2013, L 201, s. 10)

– **tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun** asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 714/2013 kumoamisesta 10.2.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 125/2014 (EUVL 2014, L 40, s. 9) ja

– **tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun** asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 125/2014 kumoamisesta 22.7.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 790/2014 (EUVL 2014, L 217, s. 1),

(jäljempänä yhdessä riidanalaiset toimet) siltä osin kuin nämä toimet koskevat Liberation Tigers of Tamil Eelamia (LTTE) (Tamil Eelamin vapautuksen tiikerit).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1373 (2001)

2 Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi 28.9.2001 päätöslauselman 1373 (2001), johon sisältyy laaja-alaisia strategioita terrorismin torjumiseksi ja erityisesti terrorismin rahoituksen estämiseksi. Tämän päätöslauselman 1 kohdan c alakohdassa todetaan muun muassa, että kaikkien valtioiden on viipymättä jäädytettävä sellaisten henkilöiden varat, muut rahoituksen lähteet tai taloudelliset resurssit, jotka tekevät tai yrittävät tehdä terroritekoja, edistävät niiden tekemistä taikka osallistuvat niihin, sekä tällaisten henkilöiden omistamien tai määräysvallassa olevien yhteisöjen ja tällaisten henkilöiden ja yhteisöjen puolesta tai niiden ohjauksessa toimivien henkilöiden tai yhteisöjen varat, muut rahoituksen lähteet tai taloudelliset resurssit.

3 Kyseisessä päätöslauselmassa ei vahvisteta niiden henkilöiden luetteloa, joihin näitä rajoittavia toimenpiteitä on sovellettava.

Unionin oikeus

Neuvoston yhteinen kanta 2001/931/YUTP

4 Mainitun päätöslauselman 1373 (2001) täytäntöönpanemiseksi neuvosto hyväksyi 27.12.2001 yhteisen kannan 2001/931/YUTP erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi (EYVL 2001, L 344, s. 93).

5 Kyseisen yhteisen kannan 1 artiklassa todetaan seuraavaa:

”1. Tätä yhteistä kantaa sovelletaan seuraavien artiklojen säännösten mukaisesti terroritekoihin sekaantuneisiin henkilöihin, ryhmiin ja yhteisöihin, jotka on luetteloitu liitteessä.

– –

4. Liitteessä I oleva luettelo laaditaan tarkkojen tietojen tai sellaisten asiaan liittyvien seikkojen perusteella, jotka osoittavat, että toimivaltainen viranomainen on tehnyt kyseisiä henkilöitä, ryhmiä tai yhteisöjä koskevan päätöksen, riippumatta siitä, koskeeko päätös terroritekoa, sen yritystä, siihen osallistumista tai sen edistämistä koskevan tutkinnan tai syytteeseenpanon aloittamista luotettavien ja uskottavien todisteiden tai näytön perusteella tai tällaisista teoista tuomitsemista. Luetteloon voidaan lisätä henkilöt, ryhmät tai yhteisöt, joilla Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto on todennut olevan yhteyksiä terrorismiin ja joille turvallisuusneuvosto on määrännyt seuraamuksia.

Tässä kohdassa ’toimivaltaisella viranomaisella’ tarkoitetaan oikeusviranomaista, tai jos oikeusviranomaisilla ei ole toimivaltaa tässä kohdassa tarkoitetulla alalla, vastaavaa asiassa toimivaltaista viranomaista.

– –

6. Luettelossa olevien henkilöiden ja yhteisöjen nimet tarkistetaan säännöllisin väliajoin vähintään kuitenkin kerran puolessa vuodessa sen varmistamiseksi, että niiden säilyttäminen luettelossa on perusteltua.”

Asetus (EY) N:o 2580/2001

6 Neuvosto katsoi, että yhteisessä kannassa 2001/931 määriteltyjen toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön tasolla edellytti asetuksen antamista, ja antoi 27.12.2001 asetuksen (EY) N:o 2580/2001 tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi (EYVL 2001, L 344, s. 70 ja oikaisu EUVL 2010, L 52, s. 58).

7 Kyseisen asetuksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäljempänä 5 ja 6 artiklassa tarkoitettuja poikkeuksia lukuun ottamatta:

a) kaikki 3 kohdassa tarkoitetussa luettelossa mainituille luonnollisille tai oikeushenkilöille, ryhmille tai yhteisöille kuuluvat tai niiden omistamat tai hallussa olevat varat, muut rahoituksen lähteet ja taloudelliset resurssit on jäädytettävä;

b) varoja, muita rahoituksen lähteitä ja taloudellisia resursseja ei saa luovuttaa suoraan tai välillisesti 3 kohdassa tarkoitetussa luettelossa mainittujen luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen käyttöön tai niiden hyväksi.

2. Jäljempänä 5 ja 6 artiklassa tarkoitettuja poikkeuksia lukuun ottamatta on kiellettävä rahoituspalvelujen tarjoaminen 3 kohdassa tarkoitetussa luettelossa mainituille luonnollisille henkilöille, oikeushenkilöille, ryhmille ja yhteisöille tai niiden hyväksi.

3. Neuvosto laatii yksimielisesti luettelon niistä henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joihin tätä asetusta sovelletaan, tarkastelee ja muuttaa sitä yhteisen kannan 2001/931/YUTP 1 artiklan 4, 5 ja 6 kohdan määräysten mukaisesti. Tähän luetteloon on sisällyttävä:

i) luonnolliset henkilöt, jotka tekevät tai yrittävät tehdä terroriteon taikka osallistuvat terroriteon tekemiseen tai edistävät sellaisen tekemistä;

ii) oikeushenkilöt, ryhmät tai yhteisöt, jotka tekevät tai yrittävät tehdä terroriteon taikka osallistuvat terroriteon tekemiseen tai edistävät sellaisen tekemistä;

iii) oikeushenkilöt, ryhmät tai yhteisöt, joita omistaa tai joissa määräysvaltaa käyttää yksi tai useampi i ja ii alakohdassa tarkoitettu luonnollinen henkilö, oikeushenkilö, ryhmä tai yhteisö, tai

iv) luonnolliset henkilöt, oikeushenkilöt, ryhmät tai yhteisöt, jotka toimivat yhden tai useamman i ja ii alakohdassa tarkoitetun luonnollisen henkilön, oikeushenkilön, ryhmän tai yhteisön puolesta tai ohjauksessa.”

Asian tausta ja riidanalaiset toimet

8 Neuvosto teki 29.5.2006 asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2005/930/EY kumoamisesta päätöksen 2006/379/EY (EYVL 2006, L 144, s. 21). Tällä päätöksellä neuvosto merkitsi LTTE:n nimen asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa säädettyyn luetteloon (jäljempänä riidanalainen luettelo).

9 LTTE:n nimen merkitseminen tähän luetteloon pysytettiin neuvoston myöhemmillä toimilla, erityisesti riidanalaisilla toimilla.

10 Näiden toimien perusteluissa neuvosto on kuvaillut LTTE:tä terroristiryhmäksi ja viitannut joukkoon terroritekoja, joita LTTE:n väitetään tehneen vuodesta 2005 lähtien. Se on todennut, että ”vaikka LTTE:n äskettäinen sotilaallinen tappio on heikentänyt sen rakennetta huomattavasti, tämän järjestön todennäköisenä aikomuksena on jatkaa terroristihyökkäyksiä Sri Lankassa”. Lisäksi neuvosto on maininnut muun muassa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan vuonna 2001 tekemät kaksi päätöstä LTTE:n varojen jäädyttämisestä (jäljempänä yhdessä Yhdistyneen kuningaskunnan päätökset) sekä LTTE:n kieltämisestä vuonna 1992 tehdyn Intian viranomaisten päätöksen, joka on vahvistettu vuonna 2004 (jäljempänä Intian viranomaisten päätös). Todettuaan Yhdistyneen kuningaskunnan päätöksistä ja – pelkästään täytäntöönpanoasetuksen N:o 790/2014 perusteluissa – Intian viranomaisten päätöksestä, että ne tarkistetaan säännöllisin väliajoin ja ne voidaan käsitellä uudelleen tai niihin voidaan hakea muutosta, neuvosto on katsonut, että nämä päätökset ovat yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisten viranomaisten tekemiä päätöksiä. Lopuksi neuvosto on todennut, että mainitut päätökset ovat edelleen voimassa ja että syyt, joiden perusteella LTTE on merkitty riidanalaiseen luetteloon, ovat edelleen päteviä.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

11 LTTE nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 11.4.2011 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, joka merkittiin rekisteriin asianumerolla T-208/11 ja jossa vaadittiin täytäntöönpanoasetuksen N:o 83/2011 kumoamista siltä osin kuin se koski kantajaa.

12 LTTE nosti 28.9.2011 unionin yleiseen tuomioistuimeen jättämällään asiakirjalla, jota koskevat puutteet korjattiin 19.10.2011, kanteen, joka kirjattiin asianumerolla T-508/11 ja joka koski täytäntöönpanoasetuksen N:o 687/2011 kumoamista siltä osin kuin se koski kantajaa.

13 Koska neuvosto oli antanut oikeudenkäynnin aikana asetukset N:o 1375/2011, N:o 542/2012, N:o 1169/2012, N:o 714/2013, N:o 125/2014 ja N:o 790/2014, joilla kumottiin ja korvattiin vastaavasti edeltäneet täytäntöönpanoasetukset, LTTE on tämän jälkeen mukauttanut alkuperäisiä vaatimuksiaan niin, että sen kanne koskee myös viimeksi mainittujen asetusten kumoamista siltä osin kuin nämä toimet koskevat sitä.

14 Vaatimustensa tueksi LTTE on esittänyt lähinnä seitsemän kanneperustetta eli asioille T-208/11 ja T-508/11 yhteiset kuusi kanneperustetta ja seitsemännen asiassa T-508/11. Molemmille kanteille yhteisistä kuudesta kanneperusteesta ensimmäisen mukaan asetusta N:o 2580/2001 ei sovelleta kantajan ja Sri Lankan hallituksen väliseen konfliktiin, toisen mukaan kantaja on virheellisesti luokiteltu yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi terroristijärjestöksi, kolmannen mukaan toimivaltainen viranomainen ei ole tehnyt päätöstä, neljännen mukaan yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdassa edellytettyä tarkistamista ei ole suoritettu, viidennen mukaan perusteluvelvollisuus on laiminlyöty ja kuudennen mukaan kantajan puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan on loukattu. Seitsemännen kanneperusteen mukaan, joka on esitetty vain asiassa T-508/11, suhteellisuusperiaatetta ja toissijaisuusperiaatetta on loukattu.

15 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi ensimmäisen näistä kanneperusteista ja hyväksyi neljännen, viidennen ja kuudennen kanneperusteen sekä osittain kolmannen kanneperusteen, ja tällä perusteella se kumosi riidanalaiset toimet siltä osin kuin ne koskivat LTTE:tä.

Asianosaisten vaatimukset ja oikeudenkäynti unionin tuomioistuimessa

16 Neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen tuomion

– lausuu lopullisesti tämän valituksen kohteena olevista kysymyksistä ja hylkää LTTE:n nostamat kanteet ja

– velvoittaa LTTE:n korvaamaan neuvostolle ensimmäisessä oikeusasteessa ja valituksen käsittelyn yhteydessä syntyneet oikeudenkäyntikulut.

17 LTTE vaatii, että unionin tuomioistuin

– hylkää neuvoston valituksen

– pysyttää valituksenalaisen tuomion ja

– velvoittaa neuvoston korvaamaan valituksen käsittelyn yhteydessä syntyneet oikeudenkäyntikulut ja pysyttää valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin se koskee neuvoston velvoittamista korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa syntyneet oikeudenkäyntikulut.

18 Neuvoston vaatimuksia tukevat väliintulijoina Ranskan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Yhdistynyt kuningaskunta sekä Euroopan komissio.

Valituksen tarkastelu

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

19 Ensimmäisellä valitusperusteellaan neuvosto moittii Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen tukemana unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on katsonut valituksenalaisen tuomion 141 ja 146–148 kohdassa, että neuvoston olisi pitänyt osoittaa riidanalaisten toimien perusteluissa varmistaneensa, että Intian oikeusjärjestyksessä suojellaan puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan vastaavalla tavalla kuin Euroopan unionin tasolla on taattu. Neuvosto myöntää, että tällaisen suojelun olemassaolon varmistaminen on sen tehtävä, kun se nyt käsiteltävän asian tavoin tukeutuu kolmannen maan viranomaisen tekemään päätökseen, mutta se väittää, ettei yhteisessä kannassa 2001/931 velvoiteta sitä lisäämään tähän varmistamiseen liittyvää perustelua.

20 Neuvosto väittää, että jos oletetaan, että sillä on velvollisuus osoittaa, että kolmannessa maassa sovellettavaan menettelyyn liittyy takeita, jotka koskevat puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan ja jotka vastaavat unionin oikeudessa säädettyä, sitä ei voida moittia siitä, että se on osoittanut tämän vastineessaan eikä riidanalaisten toimien perusteluissa. Siltä osin kuin kolmas maa voi katsoa, että näissä perusteluissa oleva maininta, joka koskee sitä, kunnioittaako se puolustautumisoikeuksia taikka oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan vai ei, merkitsee puuttumista sen sisäisiin asioihin, unionin yleisen tuomioistuimen vaatimat perustelut estävät neuvostoa tukeutumasta

kolmansien maiden päätöksiin. Tilanne olisi toinen, jos neuvostolla on lupa muotoilla huomautuksensa kyseessä olevan kolmannen maan oikeusjärjestyksestä unionin tuomioistuimille esitetyissä kirjelmissään, koska siellä niillä on tietty luottamuksellisuus.

21 LTTE kiistää tämän väitteen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

22 Tämän valitusperusteen ratkaisemiseksi on aluksi todettava, että valituksenalaisen tuomion 125–136 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti tulkinnut yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa olevaa käsitettä ”toimivaltainen viranomainen” siten, ettei se rajoitu jäsenvaltioiden viranomaisiin, vaan se voi periaatteessa sisältää myös kolmansien maiden viranomaiset.

23 Tämä tulkinta, jota osapuolet eivät myöskään nyt käsiteltävässä valituksessa kiistä, on perusteltu yhtäältä yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan sanamuodon perusteella, jossa ei rajoiteta käsitettä ”toimivaltaiset viranomaiset” jäsenvaltioiden viranomaisiin, ja toisaalta tämän yhteisen kannan tavoitteen kannalta; se on annettu Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1373 (2001), jolla on tarkoitus tehostaa terrorismin torjuntaa maailmanlaajuisesti kaikkien maiden järjestelmällisellä ja tiiviillä yhteistyöllä, täytäntöönpanemiseksi.

24 Unionin yleinen tuomioistuin on silti myös perustellusti katsonut valituksenalaisen tuomion 139 kohdassa, että neuvoston on ennen kolmannen valtion viranomaisen tekemään päätökseen tukeutumista tutkittava, onko tämä päätös tehty puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan kunnioittaen.

25 Unionin tuomioistuin on toistuvasti katsonut, että neuvostolla on velvollisuus rajoittavia toimenpiteitä toteuttaessaan kunnioittaa perusoikeuksia, jotka ovat erottamaton osa unionin oikeusjärjestystä ja joihin kuuluvat muun muassa puolustautumisoikeuksien ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden kunnioittaminen (ks. vastaavasti tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 97 ja 98 kohta ja tuomio 28.11.2013, neuvosto v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 65 ja 66 kohta).

26 Tämän tuomion 24 kohdassa kuvaillun tutkinnan suorittamisen tarve, jonka neuvosto on nimenomaisesti myöntänyt tämän valituksen käsittelyn yhteydessä, johtuu erityisesti yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa säädetyn vaatimuksen tavoitteesta; sen mukaan henkilön tai yhteisön alkuperäisen merkitsemisen riidanalaiseen luetteloon täytyy perustua toimivaltaisen viranomaisen päätökseen. Tämän vaatimuksen tarkoituksena on suojella asianomaisia henkilöitä tai yhteisöjä varmistamalla, että heidän alkuperäinen merkitsemisensä tähän luetteloon on tapahtunut ainoastaan riittävän vankan tosiseikaston perusteella (ks. vastaavasti tuomio 15.11.2012, Al-Aqsa v. neuvosto ja Alankomaat v. Al-Aqsa, C-539/10 P ja C-550/10 P, EU:C:2012:711, 68 kohta). Tämä tavoite voidaan kuitenkin saavuttaa vain, jos ne kolmansien maiden päätökset, joiden perusteella neuvosto on alun perin merkinnyt henkilöt tai yhteisöt mainittuun luetteloon, on tehty puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan kunnioittaen.

27 Tätä päätelmää tukee 28.6.2007 päivätyn neuvoston asiakirjan 10826/1/07 REV 1 liitteessä II olevan asiakirjan, jonka otsikko on ”Working methods of the Working Party on implementation of Common Position 2001/931 on the application of specific measures to combat terrorism” (Erityistoimenpiteiden toteuttamiseksi terrorismin torjumiseksi annetun yhteisen kannan 2001/931 täytäntöönpanoa käsittelevän työryhmän työskentelymenetelmät), 4 kohta, josta ilmenee, että kun neuvosto tukeutuu kolmannen maan ehdotukseen perustellakseen henkilön tai yhteisön merkitsemistä riidanalaiseen luetteloon, se tutkii, kunnioitetaanko tässä ehdotuksessa ihmisoikeuksia, erityisesti oikeutta tehokkaaseen oikeussuojakeinoon ja oikeutta saada asia puolueettoman tuomioistuimen käsiteltäväksi.

28 Siltä osin kuin neuvosto kiistää sen, että riidanalaisten toimien perusteissa on esiteltävä perustelu, joka osoittaa, että se on tarkistanut, oliko Intian viranomaisten päätös tehty puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan kunnioittaen, on muistutettava, että unionin yleisen tuomioistuimen arviointi perustelujen riittävyydestä kuuluu muutoksenhaun yhteydessä unionin tuomioistuimen valvontavallan alaisuuteen (tuomio 18.7.2013, neuvosto ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 140 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

29 Asianomaiselle vastaisen toimen perusteluvelvollisuuden, joka liittyy läheisesti puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteeseen, tarkoituksena on yhtäältä antaa asianomaiselle riittävät tiedot sen arvioimiseksi, onko toimi asianmukainen vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa unionin tuomioistuimissa, ja toisaalta antaa unionin tuomioistuimille mahdollisuus valvoa toimen laillisuutta (tuomio 18.2.2016, neuvosto v. Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, 74 kohta ja tuomio 21.4.2016, neuvosto v. Bank Saderat Iran, C-200/13 P, EU:C:2016:284, 70 kohta).

30 Tällaisen toimen perusteluissa on joka tapauksessa esitettävä tosiseikat ja oikeudelliset näkemykset, jotka ovat toimen rakenteen kannalta olennaisen tärkeitä (ks. vastaavasti tuomio 11.1.2007, Technische Glaswerke Ilmenau v. komissio, C-404/04 P, ei julkaistu, EU:C:2007:6, 30 kohta; tuomio 1.7.2008, Chronopost ja La Poste v. UFEX ym., C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, 96 kohta ja tuomio 10.7.2008, Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169 kohta).

31 Kun otetaan huomioon tämän tuomion 26 kohdassa esiin tuotu tavoite, joka liittyy vaatimukseen siitä, että henkilön tai yhteisön alkuperäisen merkitsemisen riidanalaiseen luetteloon on perustuttava toimivaltaisen viranomaisen tekemään päätökseen, on katsottava, että kun neuvosto perustaa tämän merkitsemisen kolmannen maan päätökseen, sillä takeella, että tämä päätös on tehty puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan kunnioittaen, on olennainen merkitys mainitun merkitsemisen ja siitä johtuvien varojen jäädyttämispäätösten rakenteessa. Neuvostolla on siten velvollisuus antaa näitä päätöksiä koskevissa perusteissa tiedot, joiden perusteella voidaan katsoa, että se on varmistanut näiden oikeuksien kunnioittamisen.

32 Tätä päätelmää ei horjuta tämän tuomion 20 kohdassa esitetty neuvoston väite.

33 Perusteluvelvollisuuden tarkoituksena on, että kyseessä oleva henkilö voi päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko asian saattaminen toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi tarkoituksenmukaista (ks. vastaavasti tuomio 4.6.2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, 53 kohta ja tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 100 kohta). Tätä varten riittää, että neuvosto tuo suppeasti esiin varojen jäädyttämispäätöksen perusteissa ne syyt, joiden vuoksi se katsoo, että kolmannen maan päätös, johon se aikoo tukeutua, on tehty puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan kunnioittaen.

34 Koska neuvosto voi tukeutua vain sellaiseen kolmannen maan päätökseen, joka on tehty kunnioittaen puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, edellisessä kohdassa kuvaillun kaltaiset perustelut eivät voi merkitä sekaantumista kyseessä olevan kolmannen maan sisäisiin asioihin.

35 Tämän tuomion 33 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella neuvoston väitettä siitä, että sille on sallittava se, ettei se muotoile kyseessä olevan kolmannen maan oikeusjärjestystä koskevia huomautuksiaan varojen jäädyttämispäätöksiä koskevissa perusteissa vaan unionin tuomioistuimille esittämissään kirjelmissä, ei myöskään voida hyväksyä.

36 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 141 ja 145 kohdassa, täytäntöönpanoasetuksia N:o 83/2011, N:o 687/2011, N:o 1375/2011, N:o 542/2012, N:o 1169/2012, N:o 714/2013 ja N:o 125/2014 koskevissa perusteissa vain todetaan, että Intian hallitus on kieltänyt LTTE:n vuonna 1992 vuoden 1967 lain laittomista toiminnoista (Unlawful Activities Act 1967) nojalla,

ja se on tämän jälkeen sisällyttänyt sen vuoden 2004 lain (muutos) laittomien toimintojen estämisestä (Unlawful Activities Prevention (Amendment) Act 2004) liitteenä olevaan terroristijärjestöjen luetteloon. Täytäntöönpanoasetuksen N:o 790/2014 perusteissa ainoastaan täydennetään tätä toteamusta mainitsemalla, että vuoden 1967 lain laittomista toiminnoista 36 ja 37 luku sisältävät säännökset rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden ja yhteisöjen intialaista luetteloa koskevasta muutoksenhausta ja tarkistamisesta, että Intian sisäministeriö tarkistaa päätöksen LTTE:n kieltämisestä laittomana yhdistyksenä säännöllisin väliajoin, että se on viimeksi tarkistettu 14.5.2012 ja että vuoden 1967 lain laittomista toiminnoista nojalla perustetun tuomioistuimen suorittaman tarkistuksen johdosta Intian sisäministeriö vahvisti 11.12.2012 LTTE:n nimeämisen yhteisöksi, joka osallistuu terroritekoihin.

37 Täytäntöönpanoasetuksissa N:o 83/2011, N:o 687/2011, N:o 1375/2011, N:o 542/2012, N:o 1169/2012, N:o 714/2013 ja N:o 125/2014 ja täytäntöönpanoasetuksessa N:o 790/2014 ei viitata vähäisimpäänkään seikkaan, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että neuvosto on varmistanut, oliko Intian viranomaisten päätös tehty puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan kunnioittaen. Näiden asetusten perustelujen perusteella ei siis voida tietää, noudattiko neuvosto sille tältä osin kuuluvaa varmistamisvelvollisuuttaan.

38 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti katsonut erityisesti valituksenalaisen tuomion 142, 146, 147 ja 149 kohdassa, että riidanalaiset toimet olivat riittämättömästi perusteltuja.

39 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

40 Toisella valitusperusteellaan, joka koskee erityisesti valituksenalaisen tuomion 173, 175, 186–189, 198, 202–204, 212, 213 ja 225 kohtaa, neuvosto väittää yhtäältä, että kyseinen tuomio perustuu virheelliseen olettamaan siitä, että neuvoston täytyy säännönmukaisesti esittää uusia perusteita pysyttääkseen LTTE:n riidanalaisessa luettelossa. Jos niitä kansallisia päätöksiä, jotka olivat oikeuttaneet LTTE:n alkuperäisen merkitsemisen tähän luetteloon, ei ole kumottu tai peruttu ja muiden sellaisten seikkojen puuttuessa, jotka puoltavat LTTE:n poistamista riidanalaisesta luettelosta, neuvostolla oli oikeus pysyttää LTTE:n riidanalaisessa luettelossa pelkästään niiden kansallisten päätösten perusteella, jotka olivat oikeuttaneet sen alkuperäisen merkitsemisen samaan luetteloon.

41 Toisaalta neuvosto väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti kieltänyt julkisista lähteistä peräisin olevien tietojen käyttämisen säännöllisin väliajoin suoritettavia tarkistuksia varten. Neuvosto katsoo, että se täytyy voida tukeutua tätä varten muihin seikkoihin kuin kansallisiin päätöksiin siltä osin kuin useinkaan ei ole olemassa mitään kansallista päätöstä, joka on tehty sen jälkeen, kun henkilö tai yhteisö on alun perin merkitty riidanalaiseen luetteloon. Unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä on sen mukaan ristiriidassa yhteisessä kannassa 2001/931 tarkoitetun terrorismin ehkäisemisen tavoitteen kanssa.

42 Komissio ja jäsenvaltiot, jotka ovat olleet osapuolina oikeudenkäynnissä unionin tuomioistuimessa, tukevat neuvoston väitteitä korostaen erityisesti sitä eroa, joka on tehty yhteisessä kannassa 2001/931 yhtäältä tämän yhteisen kannan 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun, yhteisön alkuperäisen merkitsemisen riidanalaiseen luetteloon ja toisaalta sen 1 artiklan 6 kohdassa säädettyjen myöhempien tarkistusten välillä.

43 Sitä vastoin LTTE:n mukaan unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti katsonut, että jos neuvosto päättää esittää uusia perusteita sen pysyttämiselle riidanalaisessa luettelossa, näiden perusteiden täytyy perustua yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla kansallisiin päätöksiin

eikä lehdistöön tai internetiin. Neuvoston väite siitä, että se voi käyttää julkisia tietoja perustellakseen riidanalaisessa luettelossa pysyttämistä, on ristiriidassa yhteisessä kannassa 2001/931 käyttöön otetun kaksitasoisen järjestelmän ja 15.11.2012 annetun tuomion Al-Aqsa v. neuvosto ja Alankomaat v. Al-Aqsa (C-539/10 P ja C-550/10 P, EU:C:2012:711) kanssa.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

44 Toinen valitusperuste koskee niitä edellytyksiä, joiden täyttyessä neuvosto voi tarkistaessaan henkilön tai yhteisön merkitsemistä riidanalaiseen luetteloon sille yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdan mukaan kuuluvan velvollisuuden mukaisesti pysyttää tämän henkilön tai yhteisön mainitussa luettelossa. Näiden edellytysten määrittämiseksi on tulkittava yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohtaa ottaen huomioon erityisesti sen niveltymisen sen 1 artiklan 4 kohtaan, jolla säännellään kyseisen henkilön tai yhteisön alkuperäisen luetteloon merkitsemisen edellytyksiä.

45 Unionin tuomioistuin on katsonut varojen jäädyttämistä koskevien alkuperäisten päätösten osalta, että yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa viitataan kansallisen viranomaisen tekemään päätökseen, kun siinä vaaditaan tarkkoja tietoja tai asiaan liittyviä seikkoja, jotka osoittavat, että tällainen päätös on tehty. Tämän vaatimuksen tarkoituksena on varmistaa, että – koska unionilla ei ole mahdollisuutta tutkia itse tietyn henkilön tai yhteisön osallistumista terroritekoihin – neuvoston päätös jommankumman alkuperäisestä merkitsemisestä riidanalaiseen luetteloon tehdään riittävien tietojen perusteella, mikä mahdollistaa sen, että neuvosto voi katsoa, että on olemassa vaara siitä, että asianomainen henkilö jatkaa terroritoimintaan osallistumista, jos ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä ei toteuteta (ks. vastaavasti tuomio 15.11.2012, Al-Aqsa v. neuvosto ja Alankomaat v. Al-Aqsa, C-539/10 P ja C-550/10 P, EU:C:2012:711, 69, 79 ja 81 kohta).

46 Sitä vastoin myöhempien varojen jäädyttämispäätösten osalta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että ratkaiseva kysymys tutkittaessa sitä, onko henkilö tai yhteisö pysytettävä riidanalaisessa luettelossa, on se, onko tosiasiallinen tilanne muuttunut sen jälkeen, kun kyseinen henkilö tai yhteisö on merkitty kyseiseen luetteloon, tai edellisen tarkistamisen jälkeen siten, ettei sen perusteella enää voida tehdä samaa päätelmää asianomaisen henkilön tai yhteisön osallistumisesta terroritoimintaan (tuomio 15.11.2012, Al-Aqsa v. neuvosto ja Alankomaat v. Al-Aqsa, C-539/10 P ja C-550/10 P, EU:C:2012:711, 82 kohta).

47 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 173 ja 202 kohdassa, että riidanalaisia toimia koskeviin perusteisiin sisältyvällä luettelolla niistä terroriteoista, joita LTTE on tehnyt vuodesta 2005 lähtien, on ollut ratkaiseva rooli siinä, että neuvosto on jatkanut LTTE:n varojen jäädyttämistä. Valituksenalaisen tuomion 187 ja 204 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on todennut, että kaikkia uusia terroritekoja koskevaa viittausta, jonka neuvosto on lisännyt perusteluihinsa yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdan mukaista tarkistamista suoritettaessa, on täytynyt tutkia ja siitä on oltava toimivaltaisen kansallisen viranomaisen päätös. Unionin yleinen tuomioistuin on todennut muun muassa valituksenalaisen tuomion 186 ja 207 kohdassa, ettei neuvosto ollut perustanut väitteitään niistä terroriteoista, joita LTTE:n väitetään tehneen vuodesta 2005 alkaen, tällaisiin päätöksiin vaan sen lehdistöstä ja internetistä saamiin tietoihin, joten unionin yleinen tuomioistuin kumosi riidanalaiset toimet.

– Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa

48 Toisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa neuvosto väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että neuvoston täytyisi ilmoittaa säännöllisesti uusia perusteita pysyttääkseen LTTE:n riidanalaisessa luettelossa, eikä se voisi tämän yhteisön luettelosta poistamista puoltavien seikkojen puuttuessa pysyttää sitä luettelossa yksinomaan sen alkuperäisen luetteloon merkitsemisen oikeuttaneiden kansallisten päätösten perusteella.

49 Ensimmäisen valitusperusteen tarkastelusta ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti todennut, että riidanalaiset toimet ovat riittämättömästi perusteltuja niiden takeiden osalta, että Intian viranomaisten päätös on tehty puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan kunnioittaen. Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on siten tehoton siltä osin kuin se koskee Intian viranomaisten päätöstä.

50 Siltä osin kuin toisen valitusperusteen ensimmäinen osa koskee Yhdistyneen kuningaskunnan päätöksiä, on todettava, että kuten muun muassa valituksenalaisen tuomion 196 kohdasta ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin on ainakin implisiittisesti katsonut, että nämä päätökset eivät sellaisinaan olleet riittävä peruste LTTE:n pysyttämiseksi riidanalaisessa luettelossa.

51 Tältä osin on muistutettava, että tämän tuomion 46 kohdassa esiin tuodusta oikeuskäytännöstä ilmenee, että yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdan perusteella suoritetun tarkistuksen puitteissa neuvosto voi pysyttää kyseessä olevan henkilön tai yhteisön riidanalaisessa luettelossa, jos se päättelee, että on edelleen olemassa riski siitä, että tämä osallistuu terroritoimintaan, jolla on perusteltu sen alkuperäistä merkitsemistä kyseiseen luetteloon. Henkilön tai yhteisön pysyttäminen riidanalaisessa luettelossa on siten lähinnä alkuperäisen merkitsemisen pidennys.

52 Tarkistettaessa, onko edelleen olemassa riski siitä, että kyseessä oleva henkilö tai yhteisö osallistuu terroritoimintaan, tämän henkilön tai yhteisön alkuperäisen riidanalaiseen luetteloon merkitsemisen perustana olevan kansallisen päätöksen myöhempi kohtalo on otettava asianmukaisesti huomioon, erityisesti tämän kansallisen päätöksen kumoaminen tai peruuttaminen uusien tosiseikkojen tai tietojen vuoksi taikka toimivaltaisen kansallisen viranomaisen arvioinnissa tapahtuneen muutoksen vuoksi.

53 Nyt käsiteltävässä asiassa tulee esiin kysymys siitä, voiko sen kansallisen päätöksen, jolla on perusteltu alkuperäinen merkitseminen riidanalaiseen luetteloon, voimassa pysyttäminen itsessään riittää, jotta henkilö tai yhteisö voitaisiin edelleen pysyttää kyseessä olevassa luettelossa.

54 Kun ajan kulumisen valossa ja nyt käsiteltävän asian olosuhteiden kehittymisen perusteella ainoastaan siitä, että kansallinen päätös, jolla on perusteltu alkuperäistä luetteloon merkitsemistä, pysyy voimassa, ei voida enää päätellä kyseessä olevan henkilön tai yhteisön osalta terroritoimintaan osallistumisen riskin olevan yhä olemassa, neuvostolla on velvollisuus perustella tämän henkilön tai yhteisön pysyttäminen mainitussa luettelossa tilanteen ajantasaistetulla arvioinnilla ottamalla huomioon viimeisimmät tosiseikat, jotka osoittavat, että riski on edelleen olemassa (ks. analogisesti tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 156 kohta).

55 Nyt käsiteltävässä asiassa vuonna 2001 annetuista Yhdistyneen kuningaskunnan päätöksistä, jotka olivat perustana LTTE:n alkuperäiselle merkitsemiselle riidanalaiseen luetteloon vuonna 2006, on kulunut merkittävä aika riidanalaisten toimien toteuttamiseen vuosien 2011–2014 aikana. Lisäksi kuten neuvosto mainitsee riidanalaisten toimien perusteissa, LTTE on kärsinyt sotilaallisen tappion, jonka Sri Lankan hallitus julisti vuoden 2009 toukokuussa ja joka on heikentänyt tätä järjestöä merkittävästi. Neuvostolla oli siten velvollisuus perustella LTTE:n pysyttämistä tässä luettelossa viimeisimpien seikkojen perusteella, jotka osoittavat, että riski LTTE:n osallistumisesta terroritoimintaan on edelleen olemassa. Toisin kuin neuvosto väittää, unionin yleinen tuomioistuin ei siis ole tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan ainakin implisiittisesti, etteivät Yhdistyneen kuningaskunnan päätökset itsessään ole riittävä peruste riidanalaisille toimille.

56 Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä.

– *Toisen valitusperusteen toinen osa*

57 Toisen valitusperusteen toisessa osassa neuvosto väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan erityisesti valituksenalaisen tuomion 187–189, 202–204 ja 225 kohdassa, että neuvoston on tukeuduttava yksinomaan seikkoihin, jotka sisältyvät toimivaltaisten kansallisten viranomaisten päätöksiin, pysyttääkseen henkilön tai yhteisön riidanalaisessa luettelossa ja että neuvosto oli rikkonut yhteisen kannan 2001/931 1 artiklaa ja laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa turvautuessaan nyt käsiteltävässä asiassa lehdistöstä ja internetistä saatuihin tietoihin.

58 Ensinnäkin yhteisen kannan 2001/931 1 artiklasta on todettava aluksi, että tässä artiklassa erotellaan toisistaan yhtäältä sen 4 kohdassa tarkoitettu henkilön tai yhteisön alkuperäinen riidanalaiseen luetteloon merkitseminen ja toisaalta sen 6 kohdassa tarkoitettu jo tähän luetteloon merkityn henkilön tai yhteisön pysyttäminen tässä luettelossa.

59 Yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan mukaan henkilön tai yhteisön alkuperäisen riidanalaiseen luetteloon merkitsemisen edellytyksenä on toimivaltaisen viranomaisen kansallinen päätös tai Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätös, jolla määrätään seuraamuksia.

60 Sitä vastoin tällaisesta edellytyksestä ei ole säädetty kyseisen yhteisen kannan 1 artiklan 6 kohdassa, jonka mukaan ”luettelossa olevien henkilöiden ja yhteisöjen nimet tarkistetaan säännöllisin väliajoin, vähintään kuitenkin kerran puolessa vuodessa, sen varmistamiseksi, että niiden säilyttäminen luettelossa on perusteltua”.

61 Tämä ero selittyy sillä, että kuten tämän tuomion 51 kohdassa on todettu, henkilön tai yhteisön pysyttäminen riidanalaisessa luettelossa on lähinnä alkuperäisen merkitsemisen pidennys ja sen edellytyksenä on siten se, että riski kyseisen henkilön tai yhteisön osallistumisesta terroritoimintaan on edelleen olemassa, sellaisena kuin neuvosto on sen alun perin todennut sen kansallisen päätöksen perusteella, joka on ollut alkuperäisen luetteloon merkitsemisen perustana.

62 Kun yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdassa vaaditaan, että neuvosto ”tarkistaa” vähintään kerran puolessa vuodessa sen, että mainittuun luetteloon toimivaltaisen viranomaisen tekemän kansallisen päätöksen perusteella jo merkityn henkilön tai yhteisön ”säilyttäminen” luettelossa on edelleen perusteltua, siinä ei kuitenkaan vaadita, että jokaisesta uudesta seikasta, johon neuvosto vetoaa perustellakseen kyseisen henkilön tai yhteisön pysyttämistä riidanalaisessa luettelossa, olisi tehty toimivaltaisen kansallisen viranomaisen päätös sen päätöksen jälkeen, joka on ollut alkuperäisen luetteloon merkitsemisen perusta. Tällaisen vaatimuksen asettaessaan unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut edellytystä tällaisen päätöksen olemassaolosta, josta säädetään yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa vain henkilön tai yhteisön alkuperäiseksi merkitsemiseksi mainittuun luetteloon, tarkistamisiin, jotka neuvoston on suoritettava tämän yhteisen kannan 1 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin on sivuuttanut sen eron, joka on henkilön tai yhteisön alkuperäisen riidanalaiseen luetteloon merkitsemistä koskevan päätöksen ja tämän jälkeisen päätöksen, jolla pysytetään kyseinen henkilö tai yhteisö tässä luettelossa, välillä.

63 Tämän jälkeen on todettava, että unionin yleisen tuomioistuimen tulkinta yhteisen kannan 2001/931 1 artiklasta perustuu ainakin implisiittisesti siihen näkemykseen, että joko kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tekevät säännöllisesti päätöksiä, jotka voivat olla perustana neuvoston yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdan mukaisesti suorittamille tarkistuksille, tai neuvostolla on mahdollisuus tarpeen vaatiessa pyytää näitä viranomaisia tekemään tällaisia päätöksiä.

64 Viimeksi mainitulla näkemyksellä ei kuitenkaan ole mitään perustetta unionin oikeudessa.

65 Tältä osin on yhtäältä täsmennettävä, että se unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 210 ja 211 kohdassa esiin tuoma seikka, että jäsenvaltiot ilmoittavat neuvostolle niiden toimivaltaisten viranomaisten tekemistä päätöksistä ja toimittavat sille nämä päätökset, ei merkitse, että näillä viranomaisilla on velvollisuus tehdä säännöllisesti tai ainakin tarpeen vaatiessa päätöksiä, jotka voivat olla tällaisten tarkistusten perustana.

66 Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 213 kohdassa, toisaalta on niin, että koska yhteisellä kannalla 2001/931 käyttöön otetussa rajoittavien toimenpiteiden järjestelmässä ei ole tältä osin säädetty mitään erityistä perustaa, SEU 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vilpittömän yhteistyön periaate ei anna neuvostolle mahdollisuutta velvoittaa jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia tekemään tarpeen vaatiessa kansallisia päätöksiä, jotka voivat olla perustana tarkistuksille, jotka neuvoston on tämän yhteisen kannan 1 artiklan 6 kohdan perusteella tehtävä.

67 Sitä vastoin on todettava, että tässä järjestelmässä ei säädetä mekanismista, jonka perusteella neuvostolla olisi tarpeen vaatiessa mahdollisuus saada kansallisia päätöksiä, jotka on tehty kyseisen henkilön tai yhteisön riidanalaiseen luetteloon alkuperäisen merkitsemisen jälkeen, niiden tarkistusten tekemiseksi, jotka sen on mainitun yhteisen kannan 1 artiklan 6 kohdan perusteella tehtävä ja joiden yhteydessä sillä on velvollisuus varmistaa, onko riski kyseisen henkilön tai yhteisön osallistumisesta terroritoimintaan edelleen olemassa. Tällaisen mekanismin puuttuessa ei voida katsoa, että tämä järjestelmä vaatii neuvostoa suorittamaan nämä tarkistukset yksinomaan tällaisten kansallisten päätösten perusteella, sillä muutoin rajoitetaan epäasianmukaisesti neuvoston käytössä tätä varten olevia keinoja.

68 Lopuksi on todettava, että toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on todennut muun muassa valituksenalaisen tuomion 187 ja 210 kohdassa, sen yhteisen kannan 2001/931 1 artiklasta tekemä tulkinta ei ole perusteltu myöskään tarpeella suojella kyseessä olevia henkilöitä tai yhteisöjä.

69 Tältä osin on todettava, että alkuperäisen riidanalaiseen luetteloon merkitsemisen osalta kyseistä henkilöä tai yhteisöä suojellaan muun muassa mahdollisuudella riitauttaa sekä tämän luetteloon merkitsemisen perusteena olevat kansalliset päätökset kansallisissa tuomioistuimissa että mainittu luetteloon merkitseminen itsessään unionin tuomioistuimissa.

70 Myöhempien varojen jäädyttämispäätösten osalta kyseessä olevaa henkilöä tai yhteisöä suojellaan muun muassa mahdollisuudella nostaa niistä kanne unionin tuomioistuimissa. Niillä on velvollisuus tutkia erityisesti yhtäältä sitä, onko noudatettu SEUT 296 artiklassa määrättyä perusteluvelvollisuutta, ja siten sitä, ovatko esitetyt perusteet riittävän tarkkoja ja konkreettisia, sekä toisaalta sitä, onko näille perusteille näyttöä (ks. analogisesti tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 118 ja 119 kohta ja tuomio 28.11.2013, neuvosto v. Fulmen ja Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 64 kohta).

71 Tässä asiayhteydessä on täsmennettävä, että kyseessä oleva henkilö tai yhteisö voi kanteessa, joka on nostettu sen riidanalaisessa luettelossa pysyttämisen riitauttamiseksi, kiistää kaikki seikat, joihin neuvosto tukeutuu osoittaakseen, että riski sen osallistumisesta terroritoimintaan on edelleen olemassa, riippumatta siitä kysymyksestä, perustuvatko nämä seikat toimivaltaisen viranomaisen tekemään kansalliseen päätökseen tai muihin lähteisiin. Jos asia riitautetaan, neuvoston asiana on osoittaa, että väitetyt tosiseikat ovat perusteltuja, ja unionin tuomioistuinten on tutkittava niiden aineellinen paikkansapitävyys (ks. analogisesti tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 121 ja 124 kohta ja tuomio 28.11.2013, neuvosto v. Fulmen ja Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 66 ja 69 kohta).

72 Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että neuvosto on rikkonut yhteisen kannan 2001/931 1 artiklaa tukeutuessaan riidanalaisia toimia koskevissa perusteissa seikkoihin, jotka perustuvat muihin lähteisiin kuin toimivaltaisten viranomaisten tekemiin kansallisiin päätöksiin.

73 Toiseksi unionin yleisen tuomioistuimen toteamasta perusteluvelvollisuuden laiminlyönnistä erityisesti valituksenalaisen tuomion 225 kohdasta ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin on perustanut ratkaisunsa yksinomaan siihen, että niitä terroritekoja, joihin LTTE:n väitetään osallistuneen vuodesta 2005 lähtien, koskevan luettelon, joka on riidanalaisten toimien perusteissa, osalta puuttuu viittaus toimivaltaisten viranomaisten tekemiin kansallisiin päätöksiin. Unionin yleisen tuomioistuimen toteamus perusteluvelvollisuuden laiminlyönnistä on siten suora seuraus yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan rikkomisen toteamisesta, jonka on todettu sisältäneen oikeudellisen virheen.

74 Näin ollen se oikeudellinen virhe, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt tulkitessaan kyseistä 1 artiklaa, johtaa myös oikeudelliseen virheeseen sen sitä koskevassa toteamuksessa, että neuvosto on laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa.

75 On muistutettava kuitenkin, että vaikka unionin yleisen tuomioistuimen esittämät perustelut olisivat unionin oikeuden vastaisia, jos tuomiolauselman tueksi on sellaisia muita perusteluita, että siitä ilmenevä lopputulos on perusteltu, unionin oikeuden vastaisuus ei johda ratkaisun kumoamiseen, vaan perustelut on korvattava uusilla perusteluilla (ks. vastaavasti tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 150 kohta ja tuomio 5.3.2015, komissio ym. v. Versalis ym., C-93/13 P ja C-123/13 P, EU:C:2015:150, 102 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

76 Nämä edellytykset täyttyvät tässä asiassa.

77 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 167 kohdassa, neuvosto viittaa riidanalaisten toimien perusteissa Sri Lankan hallituksen vuoden 2009 toukokuussa ilmoittamaan LTTE:n sotilaalliseen tappioon todeten, että ”vaikka [tämä] sotilaallinen tappio on heikentänyt [LTTE:n] rakennetta huomattavasti, tämän järjestön todennäköisenä aikomuksena on jatkaa terroristihyökkäyksiä Sri Lankassa”.

78 Niistä seikoista, joihin neuvosto on perustanut tämän arvioinnin, unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisessa tuomiossa esiin tuoma ainoa seikka on riidanalaisia toimia koskevissa perusteissa oleva luettelo niistä terroriteoista, joihin LTTE on syyllistynyt vuodesta 2005 lähtien. Kuten kyseisen tuomion 168 kohdasta ilmenee, tämän luettelon kattama aikakausi ulottuu riidanalaisten asetusten mukaan vuoden 2009 huhtikuuhun tai vuoden 2010 kesäkuuhun asti. Tältä osin unionin tuomioistuimelle esitetystä asiakirja-aineistosta ilmenee, että kun ensimmäistä ja toista täytäntöönpanoasetusta eli täytäntöönpanoasetuksia N:o 83/2011 ja N:o 687/2011 (jäljempänä yhdessä ensimmäinen ja toinen riidanalainen täytäntöönpanoasetus) koskevissa perusteissa mainitaan kolme terroritekoa, jotka LTTE:n väitetään tehneen 27.4.–12.6.2010 ja siten niiden toukokuussa 2009 kärsimän sotilaallisen tappion jälkeen, neuvosto on tämän jälkeen muuttanut riidanalaisten toimien perusteluja poistamalla viitteen näihin kolmeen tekoon perusteista, jotka koskevat kolmannesta kahdeksanteen riidanalaista täytäntöönpanoasetusta eli täytäntöönpanoasetuksia N:o 1375/2011, N:o 542/2012, N:o 1169/2012, N:o 714/2013, N:o 125/2014 ja N:o 790/2014 (jäljempänä kolmannesta kahdeksanteen riidanalainen täytäntöönpanoasetus). Viimeinen terroriteko, joka sisältyy kolmannesta kahdeksanteen riidanalaisen täytäntöönpanoasetuksen perusteisiin, on tehty 12.4.2009 ja siten ennen tätä sotilaallista tappiota. Neuvosto on selittänyt unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamissaan kirjallisissa vastauksissa, että tämä muutos oli riidanalaisiin toimiin liittyvien perusteiden ”päivittäminen”, joka on suoritettu uusien tietojen saamisen vuoksi.

79 Kaiken muun merkityksellisen tiedon puuttuessa kolmannesta kahdeksanteen riidanalaista täytäntöönpanoasetusta koskevissa perusteissa ei esitetä mitään seikkaa, joka tukee neuvoston arviointia, jonka mukaan huolimatta mainitusta sotilaallisesta tappiosta LTTE:llä oli todennäköisesti aikomus jatkaa terroristihyökkäyksiä Sri Lankassa. Kun otetaan huomioon se, että tämä sama sotilaallinen tappio aiheutti merkittävän olosuhteiden muutoksen, joka voi kyseenalaistaa riskin siitä, että LTTE osallistuu yhä terroritoimintaan, neuvoston olisi pitänyt mainita kyseisissä perusteissa seikat, joihin se perusti arviointinsa. Näin ollen kolmannesta kahdeksanteen riidanalainen täytäntöönpanoasetus on riittämättömästi perusteltu, minkä vuoksi ne voidaan kumota.

80 Ensimmäisestä ja toisesta riidanalaisesta täytäntöönpanoasetuksesta on todettava, että neuvosto on kumonnut ja korvannut ne myöhemmillä riidanalaisilla täytäntöönpanoasetuksilla ja ajantasaistanut perusteluihin sisältyvät perusteet uusien tietojen saamisen vuoksi. Tämä ajantasaistaminen on johtanut siihen, että on poistettu maininta kolmesta terroriteosta, jotka LTTE:n väitetään tehneen 27.4.–12.6.2010 ja siten tämän yhteisön sotilaallisen tappion jälkeen. Neuvosto ei ole viitannut mainintaan näistä kolmesta väitetystä terroriteosta tämän valituksen yhteydessä huolimatta unionin tuomioistuimen esittämästä kysymyksestä, joka koski riidanalaisten toimien riittäviä perusteluja siltä osin kuin on kyse LTTE:n todennäköisestä aikomuksesta jatkaa terroristihyökkäyksiä Sri Lankassa huolimatta sille vuoden 2009 toukokuussa aiheutuneesta sotilaallisesta tappiosta. Näin ollen on selvää, että maininta kyseisistä kolmesta väitetystä terroriteosta ei missään tapauksessa mahdollista päätelmää ensimmäisen ja toisen riidanalaisen täytäntöönpanoasetuksen perustelujen riittävyydestä.

81 Näin ollen valituksenalaisen tuomion tuomiolauselmaa on pidettävä perusteltuna kaikkien riidanalaisten toimien osalta. Toisen valitusperusteen toinen osa on siten hylättävä.

Kolmas valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

82 Kolmannella valitusperusteellaan neuvosto väittää Yhdistyneen kuningaskunnan ja komission tukemana, että valituksenalaisen tuomion 177 ja 205–208 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole katsonut, että Yhdistyneen kuningaskunnan vuonna 2001 tekemä päätös kieltää LTTE on riittävä peruste LTTE:n pysyttämiseksi riidanalaisessa luettelossa. Neuvoston mukaan unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että tämä päätöksen perusteena olevien seikkojen mainitsematta jättäminen riidanalaisten toimien perusteissa esti neuvostoa tukeutumasta siihen. Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, sen tiedossa ei tarvinnut olla mainitun päätöksen syitä, koska unionin tuomioistuimet eivät valvo näitä syitä.

83 LTTE kiistää tämän väitteen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

84 On todettava, että siltä osin kuin kolmas valitusperuste koskee oikeudellista virhettä, joka unionin yleisen tuomioistuimen väitetään tehneen, kun se on katsonut, että pelkästään Yhdistyneen kuningaskunnan päätös vuodelta 2001 kieltää LTTE ei muodostanut riittävää perustetta riidanalaisille toimille, tämä valitusperuste ja toisen valitusperusteen ensimmäinen osa menevät osittain päällekkäin.

85 Riippumatta siitä, onko väite, jonka neuvosto on esittänyt kolmannen valitusperusteen yhteydessä ja joka koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että se, että riidanalaisia toimia koskevista perusteista puuttuu viittaus kyseisen päätöksen perusteena oleviin seikkoihin, estää neuvostoa tukeutumasta siihen, riittävän perusteltu, on muistutettava, että joka tapauksessa toisen valitusperusteen ensimmäisen osan tutkimisesta ilmenee, että Yhdistyneen kuningaskunnan päätös vuodelta 2001 kieltää LTTE ei ollut riittävä perusta riidanalaisille toimille, kun otetaan huomioon yhtäältä huomattava aika, joka kului sen välillä, kun Yhdistynyt kuningaskunta teki päätökset, jotka olivat perustana LTTE:n alkuperäiselle merkitsemiselle riidanalaiseen luetteloon, kun merkitseminen tehtiin ja kun riidanalaiset toimet annettiin, ja toisaalta vuoden 2009 toukokuussa tapahtunut sotilaallinen tappio.

86 Kolmas valitusperuste on näin ollen tehoton.

87 Koska kaikki valitusperusteet on hylätty, valitus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

88 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista. Saman työjärjestyksen 138 artiklan mukaan, jota sovelletaan sen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

89 Koska neuvoston valitus on hylätty, neuvosto on LTTE:n vaatimusten mukaisesti velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan LTTE:n oikeudenkäyntikulut.

90 Mainitun työjärjestyksen 140 artiklan, jota myös sovelletaan valituksen käsittelyyn saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, 1 kohdan mukaan asiassa väliintulijoina olleet jäsenvaltiot ja toimielimet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

91 Näiden määräysten mukaisesti Ranskan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Yhdistynyt kuningaskunta sekä komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan Liberation Tigers of Tamil Eelamin (LTTE) oikeudenkäyntikulut.**

3) **Ranskan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset